

Dertil kommer, at de politiske Hensyn i alt for høj Grad komme til at gøre sig gældende ved saadanne parlamentarisk nedsatte Kommissioner, skønt de kun skulle have med den tekniske Side af Sagen at gøre. Medens f. Eks. Aktielovgivningskommissionen og Akkordkommissionen, der for ikke lang Tid siden have afgivet Betænkning, ere gaaede efter rent saglige Linier, vil en Kommission, der bestaar af politiske Medlemmer, i høj Grad gaa efter politiske Linier. Der fortælles en Anekdote — jeg ved ikke, i hvilket Mon den er sand —, at i en parlamentarisk Kommission blev der stillet en Forespørgsel angaaende en Ændring, hvortil vedkommende parlamentariske Medlem svarede: Jeg maa først konferere med mine Partifæller. Med andre Ord: Partihensynet, som ikke altid er af det gode og vistnok heller ikke altid er det i Rigsdagen, hvor det dog har sin Berettigelse, bør ingenlunde gøre sig gældende i Kommissioner. Jeg tror, det virker forstyrrende paa Folk. Endelig er der til syvende og sidst den Fejl ved en parlamentarisk Kommission, at den Kontrol, man bestemt maa forlange fra Rigsdagens Side, kommer til at mangle overfor en saadan Kommission, al den Stund Kommissionens Medlemmer ere de parlamentariske Medlemmer, der senere blive Medlemmer af vedkommende Udvalg. Medens et Lovforslag, der udarbejdes af en almindelig teknisk Kommission, bagefter behandles efter politiske og andre Hensyn af de rette sagkyndige Medlemmer her i Salen og i det andet Ting, vil denne Kontrol helt mangle ved de parlamentariske Kommissioner, da det er de samme Medlemmer, der sidde i Kommissionen, som senere blive Medlemmer af Udvalget.

Jeg anser det af disse forskellige Grunde for uheldigt at gøre de tekniske Kommissioner parlamentariske, de egne sig da ikke til at være lovforberedende. Og det er endelig ikke saa helt demokratisk endda, at de, der komme til at gøre Arbejdet, gennemgaaende blive de sagkyndige, medens de Parlamentarikere, der sidde i Kommissionen, ville faa Æren af det, skønt de ikke have gjort Arbejdet. Det er i alt Fald ikke retfærdigt, og jeg mener derfor, at den Vej, der for Ministeren er at gaa, og som hidtil væsentlig er brugt, er den, at Ministeren, naar han mener, at hans egne eller hans Departements Evner ikke ere tilstrækkelige, nedsætter en Kommission af sagkyndige, bistaet af Repræsentanter for de interesserede Klasser, og lader denne Kommission gøre sin Indbe-

retning til Ministeren — efter selvfølgelig at have faaet den nødvendige Bevilling paa Finansloven. Det er den rette Maade, og man burde ikke følge den Uskik, vi ere komne ind paa — jeg synes, det er mere end en Uskik —, at bruge Parlamentarikere til, hvad de som saadanne ikke egne sig til, nemlig til at være Medlemmer af teknisk sagkyndige Kommissioner.

Jeg kan ikke stemme for denne Ændring, fordi jeg ikke kan give min Tilslutning til en daarlig Praksis. Men jeg vil af Courtoisie mod det ærede Medlem for Hurup (Barner), der har underskrevet Betænkningen, og med hvem jeg paa saa mange Punkter angaaende Tyendeforholdet — det ved jeg efter de Anskuelser, han har udviklet privat overfor mig — er meget enig, undlade at stemme imod. Jeg beklager det, men jeg kan ikke stemme for en daarlig Praksis.

Alfred Christensen: Jeg kan i det hele og store tiltræde de Bemærkninger, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører, og særlig Bemærkningerne om den Glæde, der herskede i Udvalget over, at vi have faaet udvirket, at der ved de Repræsentanter, der indsættes i Kommissionen fra Ministerens Side, vil blive taget særligt Hensyn til Tyendets Interesser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe Repræsentanter for Tyendets Interesser kan jeg ikke undlade at udtale, hvad jeg har sagt gentagne Gange i Udvalget og søgt at faa udtrykkelig anført, at Tyendets Interesser varetages bedst af Tyendet under den Forudsætning, at man vil være i Stand til at finde Repræsentanter, der paa en eller anden Maade virkelig ere fremgaaede ved Tyendeklassens Valg. Jeg skal indskrænke mig til denne korte Bemærkning, og idet jeg henvender mig til Justitsministeren lægge ham paa Sinde at se at finde saadanne Personer, som virkelig repræsentere Tyendets Interesser, udgaaede af Valg foretaget af selve Tyendet. Om 'den valgte er Tyende eller Husbond er mig ligegyldigt, men jeg mener, at det baade for den Prestige, hvormed Kommissionen skal sidde, og for dens Resultats Skyld vil være heldigt, at selve Tyendeklassen føler sig repræsenteret i denne Kommission som den ene Kontrahent.

Justitsministeren (Alberti): Som den ærede Ordfører udtalte, er der opnaaet fuldkommen Enighed mellem Udvalget og mig om de foreliggende Ændringsforslag. Naar jeg oprindeligt havde foreslaaet Kom-